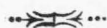

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΤΙ ΝΕΑ;

[Γυνή ζηλότυπος ἐπιφωττέρα θηριοτροφείου — Ἀντιπολίτευσις ἐπιφωττέρα 1000 γυναικῶν ζηλοτύπων. — Διατί ζηλοτυποῦσι; Διότι ἀποτυγχάνει! — Αἱ γυναῖκες κατὰ τὴν Μίς καὶ τὸν Μίς... σγύνη. — Πῶς ἐπλάσθη ἡ Εὐα. — Χλωροφόρμις τοῦ Ἄδαμ. — Ἡ γάτα τοῦ παραδείσου. — Κοτελέττα καὶ οὐρά. — Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ζητῶν γυναῖκα. — Πρωθυπουργοὶ καὶ γεροντοπαλλήλαρα. — Ἡ γάτα τοῦ χρηματιστηρίου καὶ τὸ τοκομερίδιον. — Πόθεν θὰ συνελάμβανον τὴν γάταν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι. — Λόγος μονομαχίας καὶ ἀποτελέσματα. — Δικαιοσύνη καταδικάζουσα καὶ δικασταὶ υιονομάχοι. — Αὐτοκτονίαι καὶ ἐφημερίδες. — Διατί τὰς τεσσαρακοστάς κηρύττουσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Οἱ φίλοι τοῦ λαοῦ! — Αὐτοκτονοῦσιν οἱ ἡθοιοῖ; — Ὅχι, ἀλληλοτρῶγονται. — Μία ἔντημος ἐξαιρέσις].

Ἄγριόχοιρος καταδιωκόμενος ὑπὸ κυνῶν. Λέαινα πειναλέα. Τίγρις, ἧς ἀπέκρυψαν τὰ νεογνά. Ἐχιθὶνα ἧς ἐπάτησαν τὴν οὐράν: Ἴδου πλάσματα ὀλιγώτερον ἐπίφοβα γυναικὸς ζηλοτύπου!

Αὐτὰ εἶπε παλαιὸς τις ταλαίπωρος, τίς οἶδε πόσα ὑποστάς ὑπὸ τοῦ ἐτέρου ἡμίσεώς του. Ἄλλ' ἡμεῖς εὐρίσκομεν πάντα ταῦτα, θωπείας ἑαρινῆς αὔρας, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀγριότητα,

ἢν προσέλθειν ἀπὸ τινος ἡ ζηλοτυπία τῶν ἡμετέρων πολιτευτῶν.

Φθονοῦσι, ζηλοτυποῦσι, μαίνονται κατὰ τῆς κυβερνήσεως.

Διατί;

Διότι ἐπέτυχε πολιτικὸν θρίαμβον, ἐξασφαλίζοντα αὐτῇ τὴν ἀρχήν;

Ἄχι!

Διότι ἀνεκάλυψε μεταλλεῖον χρυσοῦ;

Ἄχι!!

Διότι εὔρε τὸ τοκομερίδιον;

Ἄχι!!!

Ἄλλὰ διατί τότε;

Διότι ἴσως, ἀποτυγχάνουσα εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς, ἀναγκασθῆ νὰ κηρύξῃ τὴν... ἀναβολὴν τῶν πληρωμῶν...

Καὶ τὴν ζηλοτυποῦσι δι' αὐτό;

Ναί.

Καὶ ἡ ζηλοτυπία ἐνὸς ἐκάστου ἔχει δύναμιν χιλίων ζηλοτύπων γυναικῶν!

Αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν, ἧτις κατὰ τὸ διαβόητον: Ζητήσατε τὴν γυναῖκα πανταχοῦ ἀναμνησθῆται, ἀφοῦ ἀνεμίχθη αἰφνης καὶ εἰς τὴν ἀνωτέρω λακωνικὴν εἰκόνα περὶ τῆς σημερινῆς πολιτικῆς καταστάσεως, αὐτὸ «τὸ ἄνθος τοῦ

ήθικοῦ κόσμου» ὅπως ἔλεγε κάποιος Μις ἐν τῷ προχθεσινῷ ἡμῶν φύλλῳ, ἢ «τὸ ἀναγκαῖον κακὸν», ὅπως ἔλεγε κάποιος Μισ... ὁ γύννης τῆς ἀρχαιότητος, γνωρίζετε πῶς τὸ ἐπλασεν ὁ Θεὸς κατὰ τινὰ παράδοσιν ἀνατολικήν;

Ἀκούσατε. Ἀπέσπασε μίαν πλευράν, ἐκ τοῦ σώματος τοῦ Ἀδάμ, χλωρορομίσας αὐτόν, θέσας δὲ ταύτην πλοσίον του ἐσκέπτετο πῶς νὰ τὴν μεταχειρισθῆ καλῆτερον, ὅτε διερχομένη ἐκείθεν ἡ γάτα τοῦ παραδείσου εἶδε τὴν ὀρεκτικὴν κοτελέτταν, τὴν ἤρπασε καὶ ἔφυγε. Μὲ κίνημα ταχύτερον ἀστραπῆς ἐστράφη ὁ Κύριος ἵνα συλλάβῃ τὴν ἄρπαγα ἀλλὰ κατώρθωσε νὰ δράξῃ μόνον τὴν οὐρὰν τῆς, ἣτις καὶ ἔμεινεν ἐν τῇ δεξιᾷ Του.

Μεταξὺ μιᾶς πλευρᾶς ἀνδρὸς καὶ μιᾶς οὐρᾶς γάτας ἡ διαφορὰ φαίνεται δὲν ἦτο τὸσον μεγάλη προκειμένου νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς προζύμη κατασκευῆς γυναικός. Ὁ Κύριος ἐσκέσθη οὕτω, ἐφύσησε τὴν οὐρὰν καὶ ἐγεννήθη ἡ Εὔα!

Θὰ ἐρωτήσητε τώρα διατί ἡ ἀσεβὴς αὕτη μυθολογικὴ παρέχθασιν, ἢ προτὶ ἄλλουσα τὸσον... τὰς γάτας ὅσον καὶ τὰς γυναῖκας, ἐφ' ᾧ καὶ ζητοῦμεν εὐσεβάτως συγγνώμην παρ' ἀμφοτέρων:

Θὰ σὰς εἰπώμεν. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἶχεν ἀνάγκην γυναικὸς δηλαδὴ τοκομεριδίου. Διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον σημειοῦμεν ὅτι οἱ κυβερνῶντες σήμερον τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἄνθρωποι ἐγγυμοί, καὶ κατὰ τοῦτο διαφέροντες τῆς μακρᾶς σειρᾶς τῶν γεροντοπαλληκάρων προκατόχων των. Εἶχε λοιπὸν ἀνάγκην τοκομεριδίου καὶ ἠτοιμάζετο νὰ ἐξεύρῃ τοιοῦτον ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ τόπου, ὅτε διεληθούσα ἡ γάτα τοῦ χρηματιστηρίου ἤρπασε τὴν πλευράν ταύτην καὶ ἐστράφη εἰς φυγὴν ἀφίνουσα εἰς τὰς χεῖρας του τὴν οὐρὰν τῆς... Τί νὰ κάμῃ λοιπὸν ὁ κ. Πρωθυπουργός; Φυσᾷ τὴν οὐρὰν καὶ ἰδοὺ κατορθώνει σχεδὸν νὰ πλάσῃ δι' αὐτῆς καὶ δάνειον καὶ τοκομερίδιον.

Δι' αὐτὸ ἀγριεῖουν καὶ ζηλοτυποῦν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, διὰ τὴν ἐκ τῶν ἐνότων ὑποφώσκουσαν διευθέτησιν τῶν πραγμάτων. Καὶ λέγουν: "Ἄν ἤμεθα ἡμεῖς δὲν θὰ τὴν συναλαμβάνομεν ἐκ τῆς οὐρᾶς. Ἄλλ' ὁ λαὸς, ὅστις ἐσχάτως ἐδιδάχθη πολλά, ἀπαντᾷ εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς γλώσσης του: — Βέβαια! Σεῖς θὰ ἐπιάνετε τὴν γάταν ἀπὸ τὰ νύχια!

Μετὰ τὰ ὀλίγα ταῦτα πολιτικά, ἄτινα ἐν τούτοις διὰ τῆς δξότητός των ἀπορροφῶσι τὰς σκέψεις τοῦ κοινοῦ, ὥστε νὰ καθιστῶσι τὰς ἡμέρας στέρως εἰς παντὸς ἄλλου εἶδους γεγονότα, δὲν θὰ εἴχομεν ἑτερόν τι νὰ προσθέσωμεν ἢ μίαν μονομαχίαν γενομένην ἐν Ἄρτῃ καὶ στερήσασα τὸν στρατὸν ἀρίστου ἀξιοματικῶ, δὲν ἐπανέφερον ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ ζήτημα τῆς μονομαχίας καὶ μάλιστα τῆς ἀνευ ἀποχρώντων λόγων.

— Εἶσαι κουτός, εἶπεν ἀστεϊευόμενος ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον.

Καὶ ἤρκετε τοῦτο, ἵνα βυθισθῶσιν εἰς πένθος δύο οἰκογένεια. Μία ἢ τοῦ φονευθέντος καὶ ἄλλη ἢ τοῦ... φονέως.

Καὶ ἤρκετε τοῦτο, ἵνα ἀπολέσῃ ὁ εἰς τὴν ζωὴν καὶ ὁ ἄλλος τῆς ζωῆς τὴν γαλήνην καὶ τὴν ἡσυχίαν.

Καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ καλῶσι πεδίον τιμῆς τὸ κατηραμένον μέρος, ἐν ᾧ φονεύεται εἰς, διότι ἀστεϊευόμενος, ἢ ἔστω καὶ σοβαρῶς ἠμυσιβήτησε τὴν διανοητικὴν διαύγειαν τοῦ ἑτέρου!

Καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ θεωρῶσι νόμιμον πάλιν, τὴν ἐνοχον συμπλοκὴν, ἣν οἱ νόμοι καταδικάζουσι!

Οἱ νόμοι; Ἄλλὰ μὴ προχθὲς ἀκόμη ἐν ἄλλῃ μονομαχίᾳ δὲν ἐβλέπομεν συμμετέχοντας ὡς μάρτυρας ἢ ἀγωνιστὰς τί; Λειτουργοὺς τῆς Θέμιδος!

Τοῦλάχιστον αἱ αὐτοκτονίαι δὲν ἐξεγείρουσι τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ κοινοῦ. Ἄλλὰ τῶσαι πάλιν; Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐφημερίσιν ἐσημειώσαμεν τέσσαρας. Εὐτυχῶς οὐδὲν κοσμητικὸν ἐπίθετον, οὐδεμία ἐκφρασίς προτρέπουσα σχεδόν, ὅπως ἄλλοτε, εἰς τὸ ἀξιωματικὸν παράδειγμα: οἱ αὐτοκτονήσαντες ἦσαν ἄγνωστοι εἰς τὸ κοινὸν τῶν... ἐφημεριδογράφων.

Τὴν αἰτίαν τῶν συχνῶν αὐτοκτονιῶν ἀποδίδουσι πολλοὶ εἰς τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς. Ἴσως. Αἱ ἀνάγκαι τῆς ζωῆς δὲν εἶνε μόνον ὕλικαι. Ὁ κόσμος θέλει καὶ ἠθικὰ στηρίγματα, οὐδὲν δὲ τοιοῦτον παρέχεται τῇ εὐρυτέρᾳ τῶν τάξεων, τῷ λαῷ. Κάποτε, τὴν τεσσαρκοστήν, ἴσως πρὸς παρόξυνσιν τῆς σωματικῆς νηστείας, τῷ ἀποστέλλουν κανένα ἀκατανόητον ἱεροκήρυκα, ὁμιλοῦντα περὶ ἀέρων καὶ ὑδάτων· καθ' ὅλον δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἀνεργάτιστος ὁ λαὸς αὐτὸς ἀποστέλλει τὰ ἀ-

(Σελίς ἐκ τοῦ ἡμερολογίου μου)

σθενέστερα τῶν μελῶν του εἰς ἐκούσιον Κκι-ἀδαν. Καὶ ὁμως πόσους ἔχει ὁ λαὸς ἀγαθὸς φίλους... ἐν ἡμέρᾳς ἐκλογῶν!

Ἐάν πράγματι αἱ ἀνάγκαι τῆς ζωῆς ἦσαν τῆς αὐτοκτονίας τὰ αἰτία, ἔπρεπεν ἤδη νὰ καταστρωθῆ μακρὸς κατάλογος μελλόντων αὐτοκτόνων ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἀνθρώπων τῆς σκηνῆς.

Ἰπολογίσατε: Τέσσαρα Ἑλληνικὰ θεάτρα· διότι προσετέθη καὶ τέταρτος θίασος ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος. Δύο Ἰταλικά, δύο Ἰπποδρόμια, ἐν Γαλλικόν, τοῦ Φαλήρου, καὶ ἐν... Θηριοτροφεῖον!

Πῶς νὰ τοὺς θρέψῃ ἡ πτωχὴ μας πρωτεύουσα ὅλους αὐτοὺς τοὺς λέοντας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς λέοντας τοῦ Μιντενέγρου;

Τὸ εὐτύχημα εἶνε, ὅτι οἱ λέοντες καὶ αἱ λέαιναί τῆς σκηνῆς δὲν αὐτοκτονοῦσι. Προτιμῶσι νὰ... ἀλληλοτρῶγονται.

Ἐννοεῖται ὅτι ἐντιμον ἐξαιρέσιν τούτου ποιοῦσιν οἱ τοῦ θιάσου τοῦ κ. Μοντενέγρου.

Ὁ ἐπισκέπτης.

ΑΤΑΚΤΑ

Ὁ ζωγράφος κ. Δ. ζωγραφίζει εἰς τὴν ἐξοχὴν ἓνα χοῖρον. Μία χωρικὴ τῷ λέγει:

— Ἀμα τελειώσης αὐτόν, πόσο θὰ σοῦ δώσω νὰ μοῦ ζωγραφίσῃς... τὸν ἄνδρα μου;

— Τάμαθες; Ἐν τῇ Γαλλίᾳ οἱ ἄνθρωποι κάμνουν ἀγῶνας δρόμου μὲ πενήντα ὀκτάδες φορτίον ἔς τὴν ῥάχι των...

— Αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτε... Ἡ γυναίκα μου ζυγίζει 100 ὀκτάδες, καὶ τὴν ἔχω ἔς τὴν ῥάχι μου 20 χρόνια τώρα!

— Ἄν διαλυθῇ ἡ βουλή, ξέρεις τί χρειάζεται διὰ νὰ ἐκλεχθῇς ἐκ νέου;

— Ἐξέρω... πενήντα χιλιάδες δραχμῆς.

Ἀτακτος

Λέγουν πολλοὶ, κατὰ πόσον ὁμως τοῦτο εἶναι ἀληθές, ἀγνοῶ, ὅτι σχεδὸν μεγάλην ἐν τῇ ζωῇ καὶ ταῖς πράξεσι τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ὁ ἀστερισμὸς ὑπὸ τὸν ὅποιον γεννᾶται τις. Ἐπειδὴ δὲ, δὲν διακρίνομαι ἐπὶ πολυμαθείᾳ καὶ δὴ ἐν τῇ ἀστρολογίᾳ, ἠρώτησα νὰ μάθω τὰ ὀνόματα τῶν ἀστερισμῶν, ἐλπίζων ὅτι μεταξὺ ὧν θὰ ἐβλεπον καὶ τὸν Ἐρωτα ὡς... ἀστερισμὸν. Μὴ ὑπομειδιᾶτε, παρακαλῶ, διὰ τὴν ἀμάθειάν μου αὐτήν, διότι σὰς βεβαίω ὅτι καὶ εἰς σὰς ἐὰν ἔλεγε τις ὅτι ὁ ἔρωσ πλὴν τῶν ἄλλων πλεονεκτημάτων ἢ μειονεκτημάτων του, (κατὰ τὰς ιδέας ἐκάστου) ἔχει τὴν ιδιότητα τοῦ ἀστερισμοῦ, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τὸ ἐχονεύετε καὶ σεῖς διότι... σχεδὸν ὁμοιάζομεν ὡς πρὸς τὰς ἀστρολογικὰς γνώσεις. Ἴσως σὰς φανῇ παράξενον πῶς ἔσχον τὴν παράτολμον ιδέαν νὰ κατατάξω τὸν ἔρωτα εἰς τοὺς ἀστερισμοὺς; ἄμα ὁμως μάθητε ὅτι ἡ ζωὴ μου ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας μέχρι σήμερον, ὅτε θεωροῦμαι γέρον, ἂν καὶ δὲν ἄλλαξε τὸ μαλλί μου, ἦτο πλήρης ἐρωτικῶν περιπετειῶν, βεβαίως θὰ δικαιώσητε τὴν ἐκ τῆς ἀμαθείας μου ὑπόψιν ὅτι ἐγεννήθην ὑπὸ ἐρωτικὸν ἀστερισμὸν. Προσέτρεξα εἰς τὰς ἀστρολογικὰς γνώσεις τοῦ Κιζαμιά, τοῦ ὁποίου τὰ προγνωστικὰ νὰ μὲν ὁμοιάζουν πολὺ μὲ τὰς ἰδικὰς μου γνώσεις, δὲν δύναμαι ὁμως νὰ μὴ ὁμολογήσω τὴν μαθηματικὴν ἀκρίβειαν τῶν ἡμερομηνιῶν αὐτοῦ. Ἀνέγνωσα λοιπὸν ἐν αὐτῷ: «Ἀστερισμὸς τοξίτου: ὁ Ἀστερισμὸς οὗτος ἠπαριστῶν ἴσως τὸν Κένταυρον Χείρων (ὅστις μεδίδαξε τὴν τοξευτικὴν εἰς τὸν Ἀχιλλεὺ) ἢ ἄλλον τινὰ διαδολοῖ τὴν δραστηριότητα τὴν εὐκίνησιαν καὶ τὰ πρὸς τὴν θήραν καὶ τοὺς πολέμους ἀποβλέποντα, ὅθεν...»

Ὅθεν, ἀπορῶ καὶ ἐγώ, ὁποῖα σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ θήρας, πολέμου καὶ ἔρωτος, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ τοιαύτη μεταξὺ τῆς δραστηριότητος, τῆς εὐκινήσιος καὶ ἐμοῦ ἐν τῷ ἔρωτι. Ἐσκεπτόμην ταῦτα ὅτε παρετήρησα ὅτι ὁ ἀμέσως ἐπόμενος ἀστερισμὸς ἦτο τοῦ Αἰγόκερω δηλ. ὀλίγας ἡμέρας ἀκόμη καὶ ἐγεννώμην ὑπὸ τὸν ἀστερισμὸν τοῦτον· καίπερ δὲ μὴ ἔγγαμος, ἐδειλίασα, ἐν τούτοις καὶ... μελανὴ σκέψις διήλθον τῆς κεφαλῆς μου ἀρετηρίαν ἔχουσα τὴν πίστιν τῆς ἐρωμένης μου. Καὶ δὲν εἶχον ἄδικον.

Θὰ ἀνεγνώσατε βεβαίως, ὡρία μου ἀνεγνώστρια (διότι δὲν ἐπιθυμῶ ν' ἀναγινώσκωμαι ὑπὸ ἀσχημῶν), εἰς διάφορα μυθιστορήματα ἢ ἐρωτικὰ διηγήματα, τί ἐστὶ ἔρωσ, πῶς ἀρχίζει, τί

συνειπείας έχει και... πώς τελειώνει, ή αν δεν ανεγνώσατε θα υπήρξατε μαθήτρια του σχολείου ώστε κρίνω όλως περιττόν να σας είπω πώς την είδον, τί είπαμε, πώς τὰ έφτειάσαμε και πώς τὰ... έχαλάσαμε... 'Αλλ' όχι! τὸ πὼς τὰ έχαλάσαμε πρέπει να σας τὸ είπω, διότι περι τούτου πρόκειται, αν και είμαι βέβαιος ότι είξεύρετε πολὺ καλὰ πὼς τὰ χαλῶν, διότι τὰ συνεχῶς επανκλαμβινόμενα δυσκόλως... λησμονοῦνται.

Τὴν πρώτην ὁμιλίαν και τὸ πρῶτον φίλημα ἀντηλλάξαμεν νύκτα τινά, ὑπὸ τὸ φέγγος τῶν ἀστέρων μόνον, διότι ἡ σελήνη ἐντρέπη και ἔκρυψε τὸ πρόσωπόν της με ὀλίγη σύννεφα, ὑποσηθούσα οὕτω τὰς παρατόλμους ιδέας μου.

"Ἐκτοτε παρήλθον δώδεκα ὀλόκληρα... ἡμερονύκτια κατὰ τὰ ὅποια ἀντηλλάξαμεν τόσας ὑποσχέσεις, τόσους ὅρκους και τόσα... φιλήματα, ὥστε, ἀναλογιζόμενος ταῦτα φρικῶ... ἐξ ἀγαλλιᾶσεως. Τόσον ἰσχυρῶς συνεδέθημεν κατὰ τὸ δωδεκάνυκτον τοῦτο διάστημα, ὥστε ἐφοδούμην μήπως, ἐάν ἐκ νεκρικής ἀπεισκευσίας ὀρμώμενος ἐφαινόμην ποτὲ ψυχρὸς πρὸς αὐτήν, τὴν ψυχρότητα ταύτην θὰ ἐπλήρωνα πολὺ ἀκριβῶς, διότι με ἠγάπα τόσον και με ἐζήλευε τόσον, ὥστε μοι ἀπηγόρευε τὴν χρῆσιν παντός θηλυκοῦ, ἔστω και... ὀνόματος!

Μετὰ τοιαύτην λοιπὸν λατρείαν, νομίζω ὅτι δὲν εἶχον ἄδικον να θεωρῶ ἑμαυτὸν εὐτυχῆ και να... καυχῶμαι διὰ τοῦτο. 'Ηγαπώμην λοιπὸν πιστῶς και εὐλικρινῶς ἐάν δ', ὠραία μου ἀναγνώστρια, ἀγνοῆς τὴν σημασίαν τῶν λέξεων αὐτῶν, ἀφοῦ οὐδὲν μετ' αὐτῶν, ὑπεθέτω, σὲ συνδέει, σὲ παραπέμπω εἰς τὸ 'Ελλ. Λεξικὸν τοῦ Σακελλαρίου, διότι δὲν πιστεύω να με νομίζης δάσκαλον ἀφοῦ... ἐρωτεύθην.

"Ἦτο λοιπὸν ἡ δεκάτη τρίτη ἡμέρα τῶν ἐρώτων μας, θαῦμα εἰς τὰ ἐρωτικά χρονικά, ἡ μακροχρόνιος αὐτὴ διάρκεια, ἡ ἕκτη και ἡμίσεια μ. μ. ἐκαθήμεν πλήρης εὐτυχίας, μετὰ τινος φίλου μου εἰς τὸ καφενεῖον Χαραμῆ, ἀναμένων μετ' ἀγωνίας τὴν ὀρθοῦν ὥραν, ὅπως προσθέσω μίαν ἐτι ἡμέραν ἢ μᾶλλον μίαν νύκτα εἰς τὸ εὐτυχὲς ἐρωτικὸν καλενδάριον μου. 'Ο φίλος μου μοι ὠμίλει περι τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου, μετὰ πυρετώδους ἐνθουσιασμοῦ, μὲ ὑπεδείκνυε τὸ ἐπωφελὲς τῆς ἐνώσεως τῶν Σαρωνικῶν και Κορινθιακῶν ὑδάτων, ἐνῶ ἐγὼ μόνον τὴν ἐρωμένην μου ἐσκεπτόμην και τὴν γλυκεῖαν ἔνωσιν, ἣν τὰ στόματα ἡμῶν ἔκαμον, ἀνευ τῆς βοηθείας μηχανικῶν και ἐργατῶν.

Τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ φίλου μου και τὰς φρενοπωλήσεις τὰς ἰδικὰς μου, διέκοψεν ἡ ἀρι-

ξίς νέου τινός, φίλου τοῦ φίλου, ὁ ὅποιος ἐν ὅλη τῇ Ῥωμαϊκῇ ἀφελείᾳ ἐκάθησε πλησίον μας, ἀδιαφορῶν ἐάν ἡμεῖς εἴχομεν ἰδιαιτέρη. 'Ο φίλος μου, περὶ Ῥωμαϊκῆ φερόμενος, ἤρχισε μὲ τὸ του ὁμιλίαν χωρὶς να ἐνθυμηθῆ να μὲς συττήτη τοῦλάχιστον. 'Αφοῦ ἐλέχθησαν διάφοροι ἀνοησίαι :

— "Α! κτεργάρη, τοῦ λέγει ὁ φίλος μου, ποῦ 'μπαλώθηκες πάλι αὐτὸ τὸ δακτυλίδι;

— Μὴν τὰ ρωτᾷς, ἀπαντᾷ ὁ νεοεληθὼν.

— Γὰ λέγε να ἰδοῦμε.

— Μὰ... 'ξέρω και 'γὼ...

Και με παρετήρησε κάπως ὑπόπτως. Φαίνεται ἐροθεῖτο να κάμῃ τὴν ἐκμυστήρευσιν ἐμπροσθέν μου.

— Λέγε, καυμένη, και μὴ φριβεῖσαι. "Ἐννοια σου και δὲν λέμε τίποτα.

— "Α! δὲν με μέλει... να... μὲ τὸ ἔδωκ' ἐνὰ κορίτσι με τὸ ὅπιον τὰ ἐφτειασα πρὸ ἐπτὰ ἡμερῶν. 'Αλλά, βρε ἀδελφέ, ἐξηκολούθησε λέγων, πρώτη φορὰ εἶδα τέτοια ἀφοσίωσι και τέτοια ἀγάπη, δὲν ξέρεις πὼς κάνει. Πηγαίνω κάθε ἀπομεσήμερο, γιατί τὸ βράδυ δὲν τὴν ἀφίνει ἡ μυχὰ της πᾶσο ἀπὸ κοντὰ της. 'Αλλά εἶναι ὅμως πολὺ φρόνιμο κορίτσι... Να σοῦ 'πῶ, πόσο λὲς ν' ἀξίξῃ αὐτή;

— Γὰ να τὸ 'δῶ.

— Νά.

Και ἐκβαλὼν αὐτὸ τοῦ δακτύλου του, τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν φίλον μου.

— Οὐμ! 'ξέρω και 'γὼ... καμμὴ πεννηταριά, ... γὰ 'δὲ το... πόσο, λὲς, σὺ, να κοστίζῃ.

Και τὸ μετεβίβασεν εἰς ἐμέ.

Τὸ ἔλαβον, μὲ ἤλθε μικρὰ σκοτοδίνη, ἔτρεμον... ἀλλά, προσποιηθεὶς ἀδιαφορίαν :

— Τόσο, λέγω και ἐγὼ.

Και ἀφοῦ παρετήρησα καλῶς αὐτό, τὸ ἔδωκα εἰς τὸν πιστῶς ἀγαπώμενον ἐκεῖνον ἐραστήν, ὑπεμειδίασα και ὠρκίσθην εἰς τὴν ἀγάπην τῆς ἀγαπητῆς μου ἐρωμένης, να μὴ ἀγαπήσω πλέον ἄλλην, ἀφοῦ ἐκείνη με ἠγάπα τόσον, με ἐλάτρευε, ἐχάνετο δι' ἐμέ, ἀπέθνησκεν ἀν τὴν ἡρνούμην. 'Ωρκίσθην, λέγω, να μὴ ἀγαπήσω ἄλλην πλέον, διότι ἐβεβαιώθην ὅτι τὸ δακτυλίδιον ἐκεῖνο, ἦτο τὸ δῶρον τὸ ὅπιον πρὸ τριῶν ἡμερῶν, πρὸς τὴν ἀγνήν και πιστὴν ἐρωμένην του ἐδώρησεν ὁ αἰωνίως ἀτυχῆς εἰς τοὺς ἐρωτάς του, ὅλως ὑμέτερος

Δ'ΑΛ.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΘΥΜΑΣΑΙ;

Με τρέμουσαν χεῖρα, με πόνον καρδίας
Ζητῶ παρελθὸν εὐτυχίαν να μετρήσω,
Στιγμὰς παρελθούσης χαρὰς ν' ἀριθμήσω,
Νὰ γράψω τὰς ὥρας ψευδοῦς εὐτυχίας,
Με τρέμουσαν χεῖρα, με πόνον καρδίας.

Θυμᾶσαι ὅπταν σ' ἐγνώρισα πρῶτον
'Οποῖα στιγμὰ δι' ἡμᾶς ἦσαν τότε;...
Στιγμὰ εὐτυχίας ἀρρήτου αἰ πρώται,
Στιγμὰ μυστηρίου τῶν θεῶν ἐρώτων...
Θυμᾶσαι ὅπταν σ' ἐγνώρισα πρῶτον;...

Θυμᾶσαι ὅποια τροπὴ με κρατοῦσε
'Οπταν γλυκὰ μ' ἐθωροῦσ' ἡ μυχὰ Σου;
Θυμᾶσαι ὅποσον, 'Ἐλέν', ἡ καρδίᾳ Σου
Στιγμὴν να με ἰδῇ σιμὰ Σου ζητοῦσε,
Θυμᾶσαι ὅποια τροπὴ με κρατοῦσε;

Θυμᾶσαι ποσάκις ἐστέναζα κλαίων
Και Σ' ἐβλεπα, κόρη, με ἐνδακρυ ὄμμα
Και Σὺ με παρηγόρον λέξιν σ' τὸ στόμα
'Αφῆρεις τὸ δάκρυ και ἔπαυα πλέον...
Θυμᾶσαι ποσάκις ἐστέναζα κλαίων;...

Θυμᾶσαι; Δὲν ἔζων εἰμὴ δι' ἐσένα
Και σὲ μοναχὰ ἐπεθύμ' ἡ ψυχὴ μου
Θυμᾶσαι πὼς ἤθελες πάντα μυχὴ μου
Νὰ ἦται; Θυμᾶσαι γλυκὰ περασμένα
Ποῦ ἔζων ἀλήθεια μονάχα γὰ 'Σένα

Θυμᾶσαι ὅποια ἐλπίδες γλυκεῖαι
'Ἐχρῶσουν τὸ ἄδηλον μέλλον τοῦ βίου,
Θυμᾶσαι ὅποσαι στιγμὰ τοῦ Μιχίου
Παοῦλλον, 'Ἐλένη μου, τόσον ἠδεῖται;
Θυμᾶσαι ὅποια ἐλπίδες γλυκεῖαι;...

Θυμᾶσαι ἐκεῖ σ' τὰς ἀκτὰς τοῦ Φαλήρου
'Ἐν μέσῳ γαλήνης, σιγῆς, νηνεμίας
Ποσάκις διήλθομεν ὥρας γλυκείας
'Οπταν σελήνη μαγείας ἐπλήρου
Τὰ πέριξ... ἐκεῖ σ' τὰς ἀκτὰς τοῦ Φαλήρου;

Θυμᾶσαι ἐπίσης ποσάκις σοί εἶπον
—Φοβοῦμαι, 'Ἐλένη, τὸ μέλλον φοβοῦμαι;
'Ἐγὼ τὴν ἡμέραν καλῶς ἐνθυμοῦμαι
Καθήμεν με Σὲ εἰς ἀνθόσπαρτον κῆπον
Και κύψας: —«Τὸ μέλλον φοβοῦμαι σοί εἶπον».

'Ἐπέρασεν ἔκτοσ', 'Ἐλένη μου χρόνος
Οἱ λόγοι μου ἔλαβον σάρακα και αἶμα,
Και τώρα ἀδιάφορον ὀπίτεις τὸ βλέμμα
Και τώρα παρήλαθε τοῦ στήθους ὁ πόνος...

"Αχ! πὼς μεταβάλλει τὸν βίον ὁ χρόνος!..

N. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

'Η γυνὴ ἐγεννήθη ὅπως ὑποφέρει και ὁ ἀνὴρ ὅπως ὑποφέρεται.

Μὴ δίδῃς εἰς τὸν ἥλιον τὸν καιρὸν να ξηράνη τὸ δάκρυ ὅπερ δύνασαι ν' ἀπομάξῃς μόνος ἀπὸ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκεῖνου ὅστις ὑποφέρει.

'Η ὁδὸς ἣτις ὀνομάζεται Αὔριον ὀδηγεῖ εἰς τὴν πλατεῖαν Ποτέ.

Δὲν πρέπει να ἐμπιστευέσαι τὸ μυστικὸν σου εἰς ἐκεῖνον ὅστις ζητεῖ να τὸ μαντεύσῃ.

'Η ἀδιαφορία εἶναι μονήρης ἀνθος φυόμενον ἐπὶ τέλει κτοῦ.

'Η Φιλία στηριζόμενη μόνον ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης ὀμοιάζει με φωτογραφίαν: με τὸν καιρὸν χάνει τὸ χρώμα της.

'Η εὐτυχία ὀμοιάζει τὴν ἠχώ: σὰς ἀποκρίνεται, ἀλλὰ δὲν ἐρχεται.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ βασίλισσα τῆς Ρουμανίας.

ΤΡΕΛΛΑ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

Γὰ σκέψου...

Γὰ σκέψου κόρη... σὰν θὰ 'λθοῦνε
μιά 'μέρα τὰ γεράματά σου
Κι' αὐτὰ τὰ κάλλη σου χαθοῦνε
και γίνουν ἄσπρα τὰ μαλλιά σου

Μὰ ἀμαρτία θὰ βραίνῃ
νύκτα και 'μέρα τὴν ψυχὴ σου
'Οτι στήν νεότητῃ σου, καυμένη,
τυράννησες τὸν ἐρατὴ σου...

Και γρηοῦλα σ' ἐκκλητιῆς θὰ τρέχῃς
τὸ κρῖμα γὰ να λησμονήσῃς...

Τί! σκέπτεσαι; "Α! θύλεις, ἔχεις
καιρὸ γὰ να μετανοήσῃς..

'Ἐν Δημητσάνῃ

ΤΑΚΗΣ

ΑΙ ΠΕΝΤΕ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

[Ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐν τῷ θῷ φύλλῳ ἐρώτησίν μας : «**Ποῖα τῶν πέντε αἰσθησεων εἶναι ἡ ἀναγκαιοτέρα εἰς τὸν ἄνθρωπον**» πάντες ἀπήντησαν μὲ μίαν λέξιν «**ἡ ὄρασις**», ἄνευ αἰτιολογίας. σήμερον δημοσιεύομεν τὸ κάτωθι ἐκτενὲς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἄρθρον, ὁπερ μετέφρασε, ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὁ ἡμέτερος φίλος κ. Ν. Λάφης, δικηγόρος.]

Αἱ πέντε αἰσθήσεις, Ὁρασις, Ὀσφρησις, Γεῦσις, Ἀφή καὶ Ἀκοή, συχνάκις διημφισβήτητον ὅποια ἐξ αὐτῶν εἶναι ἡ λυσιτελεστέρα. Ἡμέραν τινὰ ἐπὶ τέλους συνερώνησαν ὅπως συνέλθωσι καὶ κανονίσωσι τὴν ἑαυτῶν διαφορὰν δι' ἐκλογῆς ἀνθρώπου τινὸς ὡς διαιτητοῦ, ὃ ἔταξαν τὸ ἐξῆς θέμα : ποίαν ἐκ τῶν πέντε αἰσθησεων θεωρεῖ αὐτὸς ὡς τὴν μάλλον ὠφέλιμον εἰς ἑαυτόν ; Ὁ διαιτητὴς ἐζήτησεν ὅπως πᾶσαι αἱ αἰσθήσεις τῷ ὑποβάλλωσι τὰ ὑπὲρ ἑαυτῶν ἐπιχειρήματα κατὰ σειράν.

Πρὸς τοῦτο, ἐγερθεῖσα ἡ Ὁρασις λέγει :— Ἀπορῶ τῇ ἀληθείᾳ πῶς εἶναι δυνατόν, νὰ εὐρεθῇ ἄνθρωπος ἀμερόληπτος, ὅστις νὰ ἀμφιβάλλῃ, τίμιν ἐξ ἡμῶν πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ἡ τιμὴ αὐτῆ. Οἱ ὀφθαλμοὶ οἵτινες εἶναι τὰ μέσα τῆς ἐνεργείας μου, ὀνομάσθησαν «**Θυρίδες τῆς ψυχῆς**», καὶ δικαίως, διότι ἄνευ αὐτῶν ἡ ψυχὴ θὰ εἶχεν ἀνάγκην δυσεπιεύκτων μέσων πρὸς ἐκδήλωσιν τῶν διαθέσεων τῆς. Ἐλπίς καὶ φόβος, ἀγάπη καὶ μῖσος, χαρὰ καὶ λύπη, καὶ πολλὰ ἄλλα πάθη τῆς ψυχῆς θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐκδηλωθῶσι κατ' ἄλλον τρόπον, μετὰ τσαύτης ἐκφραστικότητος.

Πόσον ἀπροστάτευτος εἶναι ὁ στερηθεὶς τοῦ χαρίσματός μου ! Ὁρεῖται νὰ ἔχῃ πάντοτε ὀδηγόν ὅταν περιπατῇ, ἄλλως τρέχει τὸν κίνδυνον νὰ κατακρημνησθῇ, ἐνῶ δὲ θεωρεῖται ὁ κυρίαρχος τῆς φύσεως, ἀφνης γίνεται τὸ ασθενέστατον τῶν ὄντων. Ἀλλά, παρακαλῶ, τί θὰ συνέβαινεν ἐάν ὀλόκληρον τὸ ἀνθρώπινον γένος ἦτο τυφλόν ; Τίς θὰ ἠδύνατο νὰ διασχίσῃ τὸν ἀχανῆ ὠκεανὸν νὰ φέρῃ οἰκαδε ἐκ τῶν ξένων χωρῶν τὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς συντήρησιν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ; Ἡ τίς θὰ ἠδύνατο νὰ κατέλθῃ εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς καὶ φέρῃ εἰς φῶς τὰ μέταλλα τοῦς πολυτίμους τούτους θησαυρούς ;

Γνωρίζετε πόσον περιπαθῶς ὁ Μίλτων (*) ἐθήρηναι τὴν ἀπολεσθεῖσαν Ὁρασίαν του, μάλιστα δὲ

(*) Ὁ Μίλτων ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ποιητὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἔθνους. Ἐγεννήθη τῷ 1608 καὶ τυφλώθηκε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του, ὁπερὶ ὧν ἐν μεγίστῃ πενίᾳ τῷ 1671.

ἐκάλει τὸ φῶς ὡς τὸ «**πρῶτον καὶ οὐσιωδέτατον δῶρον τοῦ Θεοῦ**». Ἀλλὰ τί θὰ ἐχρησίμευε τὸ φῶς εἰς τὸν ἄνθρωπον ἄνευ τῆς ὄρασις, δι' ἧς κατορθοῖ νὰ ἀπολαύῃ τῆς μαγευτικῆς ἐκρινῆς θεᾶς τῆς φύσεως, τῆς μεγαλοπρεποῦς θεᾶς τοῦ ἀχανοῦς ὠκεανοῦ, τῆς γοητευτικῆς θεᾶς τοῦ αἰθρίου οὐρανοῦ καὶ ὅλων τῶν ὠραίων θαυμάτων, τὰ ὅποια ἐξκπλοῦνται πρὸ αὐτοῦ ; Ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἄνευ ἐμοῦ, ὁ κόσμος εἰς τὸν ἄνθρωπον ἤθελεν εἶναι μία ἔρημος, καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς του θὰ ἦτο τόσον ἀσθενὴς ὅσον τὸ νήπιον ἐν τῇ κοιλίᾳ του.— Μετὰ ταῦτα ἡ κυρία Ὁρασις νομίζουσα ὅτι αἱ λοιπαὶ συνάδελφοὶ τῆς ἐπίσταθται ἐντελῶς ἐκάθητε.

Κρίνουσα λίαν ἐπιεικῶς — λέγει ἡ Ὀσφρησις — τὰς ἀξιώσεις τῆς συναδέλφου Ὁρασις, τὰς ὁποίας ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν ὑπέβαλε, δὲν δύναμαι ἢ νὰ ἀναφέρω μέρος τῆς ἐπιληψίμου αὐτῆς διαγωγῆς. Κατ' ἐμὲ φάνεται αὕτη μία ἀπλῆ θεραπευτικὴ τῶν ὀφθαλμῶν, διότι ἐν καιρῷ νυκτός ὅποτε οἱ κύριοί τῆς διατρέχουσι τὸν μεγαλειότερον κίνδυνον, αὕτη κοιμάται βιθῶς. Αἱ πληροφορίες τὰς ὁποίας μεταδίδει εἰς πολλάκις ἐσφαλμέναι, καὶ ἄνευ συνεργείας τῆς συναδέλφου Ἀφῆς θὰ ἔφερε συχνάκις εἰς σοβαρὰς δυτχεῖας ἐκείνους οὗς ἰσχυρίζεται ὅτι ἐξυπηρετεῖ. Καὶ τῶντι, πολλάκις ἐκφοβίζει τὸν ἄνθρωπον μὲ φαντάσματα, ἅτινα δὲν ἔχουσι καθόλου ὑπόστασιν.

Ἀλλά καὶ ἕτερον συστατικόν τοῦ χαρκατηρός τῆς εἶναι ἡ ἀγνωμοσύνη. Κατὰ τὴν προβεβηκυῖαν ἡλικίαν παραμελεῖ τὰ ἐκυτῆς καθήκοντα, ὅποτε ὁ κύριός τῆς ὅπως ἀνορθῶσθαι τὴν ἀτυχίαν του ταύτην, εἶναι ὑποχρεωμένος, νὰ τοποθετῇ ἐπὶ τῆς ρινός, μεθ' ἧς ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διατελῶ εἰς στενάς σχέσεις, ὀγκώδη τινὰ μηχανὴν ἥτις κοινῶς ὀνομάζεται ὀμματοῦάλια.

Σημειώσατε ἤδη καὶ τὴν ἐμὴν ὑπηρεσίαν. Ἡ ἠδύτης τῆς μυροβόλου ἐωθινῆς αὔρας, ἡ θελητικὴ εὐωδία τοῦ ρόδου καὶ μυρία ἄλλα εὐχάριστα ἀρώματα ὑπάγονται ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἐνεργείας μου. Καὶ ἐν καιρῷ νυκτός ἐπίσης φανόμαι χρήσιμος, ὅποτε ἡ Ὁρασις εἶναι ἀνεπαρκής.— Ἐν συνόλῳ ἡ κυρία Ὀσφρησις ἐφάνετο ἀρκετὰ ἱκανοποιημένη διὰ τῶν ἰσχυρισμῶν τῆς.

Δὲν σκοπῶ — λέγει ἡ Γεῦσις — νὰ ἐξάω τὰς ἀρετὰς μου παραβλέπουσα τὰς τῶν γειτόνων μου. Θὰ ἐπραττεν ἔργον συνετόν, νομίζω, ἡ κυρία Ὀσφρησις ἐάν ἀνεμνησθετο, ὅτι γίνεται πολλάκις ἀφορμὴ ἀναπαραγωγῆς ἐν τῷ νῷ ἐντυπώσεων οὐχὶ τερπνῶν, ὅποτε φιλοδώρεται τὸν ἄνθρωπον μὲ ὁσμὴν οὐχὶ τόσον εὐχάριστον ὡς τὴν τοῦ ρόδου.

Ἐάν ἡ τέρψις ἦν ἐγὼ προσφέρω δὲν εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, οἷαν διεκδικουσί τινες τῶν συναδέλφων μου, εἶναι ὅμως οὐσιώδης. Διότι μόνον διὰ τῆς ἀρωγῆς μου ἀπολαύει μετ' ὀρέξεως ὁ ἄνθρωπος τῶν δῶρων τῆς φύσεως, ἐνῶ ἄνευ αὐτῆς θὰ ἔπρωγε μόνον ὅπως κορέσῃ τὴν πεινᾶν του καὶ διατηρῇ οὕτω τὴν ζωὴν. Ὅποτε οἱ ἄνθρωποι περιπίπτουσιν εἰς ἀσθενείας καὶ πόνους, ἐνεκὸν τῆς ὑπερβολικῆς τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν κορέσεως, τότε δαίκνυμαι ἡ εὐκρινεστέρα τῶν φίλων των, ποιῶντα τὰ ἀναρωτικὰ φάρμακα ἀνδέστατα, οὕτως, ὥστε ἀποτίοντες τὴν ποινὴν τῆς πλεονεξείας των, σωφρονίζονται διὰ τὸ μέλλον, ἐξ οὗ δαίκνυται ὅτι ἡ φίλια μου δὲν ὀμοιάζει τὴν τοῦ κόλακος.

Ἐγερθεῖσα κατόπιν ἡ Ἀφή λέγει :— Παράδοξον τῇ ἀληθείᾳ μοὶ φαίνεται πῶς τινες ὀμιλοῦσι διεξερδικῶς περὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν προτερημάτων, ἐν τούτοις, διερχονται χωρὶς οὐδὲ μνεῖαν νὰ κάμωσι περὶ τῶν ἀρετῶν τῶν γειτόνων των. Ὁμολογῶ ὅτι τὰ προτερήματά μου δὲν εἶναι ὀρατὰ, ἀλλ' ἐάν ὅμως τὰ ἐξετάσῃ τις καλῶς, ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ὀφείλῃ τὴν μεγαλειότητα εὐγνωμοσύνην εἰς ἐμέ. Διότι μήπως ὅτε ἐγκαταλείπεται οὗτος παρὰ τῆς Ὁρασις δὲν ἀντικαθίστῶ ἐγὼ τὴν συνδρομὴν τῆς, καὶ σχεδὸν ἐπανορθῶ τὴν ἀπώλειαν ταύτης. Ἡ μήπως τῇ βοήθειᾳ μου δὲν μανθάνῃ νὰ ἀναγινώσκῃ νὰ γράφῃ καὶ νὰ ἐργάζεται ;

Τινὲς θεωροῦσιν ὅτι ὅλαι αἱ αἰσθήσεις ἀποτελοῦσιν ἐν σύνολον πλὴν τῆς Ἀφῆς ἥτις διαφέρει ὡς πρὸς τὰ πλεονεκτήματα· καὶ πολὺ ὀρθῶς, διότι ἐάν τὸ φῶς δὲν ἤρχετο εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ δὲν θὰ ἠδύνατο βεβαίως νὰ βλέπῃ, ἐάν τὸ ρόδον ἐπίσης δὲν ἐφήπτετο τῆς ρινός καὶ τὸ μέλλον τῆς γλώτσης οὔτε Ὀσφρησις οὔτε Γεῦσις θὰ ὑπῆρχεν. Ἀλλά καὶ ἡ Ἀκοή τί θὰ ἐχρησίμευεν ἐάν αἱ δονήσεις τοῦ ἀέρος δὲν ἐπληττον τὸ τύμπανον τοῦ ὠτός.— Ταῦτα θεωρήσασα ἐπαρκῆ ἡ κυρία Ἀφή ἐκάθησε μετ' ἀλαζονικοῦ ὕφους

Ἡχοράσθην — λέγει ἡ Ἀκοή — μετὰ μεγάλης προσοχῆς ὅλα τὰ παρ' ὑμῶν λεχθέντα, αὐτὸ δὲ τοῦτο ἤδη ἀπαιτῶ καὶ ἐγὼ παρ' ὑμῶν. Δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον τῇ συναδέλφῳ Ἀφῇ νομίζω, νὰ προσπαθῇ ὅπως συγχωνεύσῃ ὅλας ἡμᾶς εἰς ἐν σύνολον ὅπως αὕτη σφετερισθῇ τὰς ἀρετὰς μας. Ἄς ἀρκεσθῇ αὕτη ἐν τῷ κύκλῳ τῆς χρησιμότητός τῆς, ἀρίστη δὲ τὰς λοιπὰς ἐλευθήρας, ὅπως δρέπῃ ἐκάστη τοὺς ἀνήκοντας αὐτῇ ἐπαίνους.

Γνωρίζετε ὅτι ὁ ἀπολέσας τὴν ἀκοὴν ἀπόλλυσι καὶ τὴν δύνειν τοῦ ὀμιλεῖν, τὸ εὐγενὲς τοῦτο γνώρισμα τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῶν ἀλόγων

ζῶων διότι ἅμα τῇ στερήσει μου καθίσταται κωφὸς καὶ ἀλαλος. Τότε δὲ τίς τὸν προειδοποιεῖ περὶ τοῦ ἐν καιρῷ νυκτός ἐπαπειλοῦντος αὐτὸν κινδύνου ; Τίς μεταφέρει εἰς τὴν ψυχὴν του τοὺς γλυκυρθόγγους ἤχους τῆς φωνῆς τοῦ ἐπὶ μακρὸν ἀπουσιάζοντος φίλου, καὶ νῦν ἐπιστρέφοντος οἴκοι, τοὺς φιλοστόργους χαιρετισμοὺς τῆς συζύγου καὶ τὴν συγκινητικὴν χάραν τῶν τέκνων του ; Ἐν γένει πάντα ταῦτα ἄνευ ἐμοῦ θὰ ἦσαν ἀγνωστα καὶ πάντῃ ἀδύνατα.

Μετὰ τὴν ὀμιλίαν πᾶσῶν τῶν Αἰσθησεων, ἐξ ὧν ἐκάστη ἐφρόνει ὅτι εἶχεν ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸ δίκαιον, ἀπεφάτισαν ὀμοθυμαδὸν, ὅπως τεθῆ ἡ λύσις τοῦ προκειμένου ζητήματος ὑπὸ τὴν δικαίαν κρίσιν τοῦ δικιτητοῦ.

«**Φίλια μου**», λέγει οὗτος, «**πάνυ εὐσεβῶς ὑποβαλλῶ ἐνώπιον ὑμῶν, τὴν ἀπὸ τῆς ὄσφρητικῆς τῆς φύσεως καὶ δυτχερούς δι' ἐμὲ θέσεως παρὰ τῆσίν μου, διότι αἱ ἀσθενεῖς μου δυνάμεις δὲν με βοηθοῦσιν ὅπως ἀποκαθῶ ἐπὶ τόσον σοβαροῦ ἀντικειμένου, ἐλπίζω δὲ ὅτι οὔτε θὰ εὐρεθῇ τίς ὅσον ἀμερόληπτος καὶ ἐάν ἦναι νὰ ἀπονεύμῃ πλήρες δίκαιον μεταξὺ δικαζομένων ἐπὶ τοιαύτης διαφορᾶς. Τὸ κατ' ἐμὲ, καὶ τῶν περιεσκεμμένως διεστάθμισα τὰς ἀρετὰς σας δὲν ἠδυνήθην νὰ συμπεράνω ἢ ὅτι, ὅλων ὑμῶν ἡ ὑπηρεσία εἶναι πολυτίμος καὶ ἀπαραίτητος εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὐδεμίαν ὅμως κέκτηται τοιαῦτα πλεονεκτήματα, ὥστε νὰ τῇ ἀπονεμηθῇ δικαίως ὁ τίτλος τῆς Ἐξοχότητος».**

Ταῦτα εἰπόντος τοῦ διαιτητοῦ, ἡ ὀμήγουρις ἀνέβηκε τὴν συνεδρίαν τῆς ἀρίστως.
(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ) **Ν. Γ. Λάφης.**

ΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΝ

Τὸ ἀγνὸν τριανταφυλλάκι ποῦχει χρωρὸν τὸ χρῶμα, ἦταν πρῶτα ἄν τὸ χιόνι καὶ ἀσπρότερον ἀκόμα... Μὰ .. μὴ μαρμαρίζῃ ἀσπρη — ἄν κ' ἐκεῖνο — ἀγαποῦσε ποῦ μ' ἀγάπη κ' ἕνας κρίνος ὄρωσε τὴν ἐκυττοῦσε. Μὴ βραδείᾳ λοιπὸν ποῦ ἦταν εἰς τὰ φύλλα του κρυμμένο καὶ στῆς νύχτας τὸ σκοτάδι γλυκοπακοισιμένο, εἶδε ἄνευ πῶς τοῦπε ἐν ἀγκάθῃ «**Κύττα ! Κύττα,** Νὰ ὁ κρίνος ἀγκυλιάζει καὶ φιλεῖ τὴν μαρμαρίζα ! Μὲ τὸ ὄνειρο ζιπνᾶει τὸν ἐχθρὸν του ν' ἀφανίσῃ, κ' ἀπὸ τὴν πολλὴν του ζήλειαν εἶρε ὅλο κακκινῆσει ..

† **Ν. Ε. ΚΛΩΝΑΡΑΚΗΣ**

(Ἐκ τῶν ἀνεκδότων του)

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Τί πράγμα θέτουν ἐπὶ τῆς τραπέζης, τὸ κόπτουν, καὶ ὅμως δὲν τὸ τρώγουν ;

ΛΕΞΕΙΣ ! ΛΕΞΕΙΣ ! ΛΕΞΕΙΣ !

— "Αχ! μούλεγε, εκεί που πᾶς, 'ς αὐτὰ τὰ ἔξω μέρη μὴ λησμονῆς, ἀγάπη μου, καὶ μιὰ καρδιὰ θλιμμένη ποῦ ὁ πικρὸς ὁ χωρισμὸς 'ς τὸν τάφον θὰ τὴν φέρῃ... Μὰ ὅταν 'ς τὸν μῆνα γύρισα, τὴν βρήκα... πανδρέμενη
Δ' Ἀλ.

Δελτάρια.... ἄνευ πληρωμῆς

Ζ. Α. Ἀλυσιὸν Εἰκ. ἄπεστ. Προσεγῶς γράψω.
— Ι. Σ. Τ. Προσεγῶς γράψω.— Ἡ θ ο π ο ι ῶ.
Β α λ κ υ ρ ί α εἶναι ὄνομα τριῶν θεοτήτων τῆς σκανδιναβικῆς μυθολογίας ἡγουῦτο εἰς τὰς μάχας καὶ ὑπεδείκνυν τὸς ἠττηθησομένους πολεμιστάς. Περὶ τῆς ἄλλης ἐρωτήσεώς σας, δύναμαι νὰ σᾶς εἰσῶ τὰς ἐξῆς πληροφορίες: Πρῶτο: ἔγραψεν ὁ Πλάυτος, ἀποθανὼν τῷ 183 π.Χ. τοὺς Ὀ μ ο σ ί ο υ ς. Ἐξ αὐτῆς τῆς κωμωδίας ὀρθῶς εἰς Ὁμοσίου ἐγραφε τὴν Κ ω μ ω δ ί α ν τ ῶ ν π λ α ῦ τ ῶ ν (*The comedy of errors*), κατὰ τὰ τέλη τοῦ 16ου αἰῶνος. Μετὰ ταῦτα ὁ Μολιέρου, ἐπὶ τῆς αὐτῆς υποθέσεως ἔγραψε τὸν ἀμίμητον Ἀ μ φ ι τ ρ ῶ ν ἄ του, καὶ ὁ Ρενάρ τοὺς Ὀ μ ο σ ί ο υ ς (*Le Menechmes*). Ἐκ τῶν ἀνωτέρω, τὸ μὲν ἔργον τοῦ Σαικσπῆρου ἐπαίχθη καὶ ἐνταῦθα ὑπὸ τινος θιάσου λίαν ἀτυχῶς μεταφρασμένον, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἡ κωμωδία τῶν παρατηγῆσων», ὁ δὲ Ἀμφιτρώων παίζεται συνεχῶς ὑπὸ τοῦ θιάσου τῶν ἀδελφῶν Ταβουλάρη ὅπου ὁ ἕτερος τῶν διευθυντῶν τοῦ «Μενάνδρου» ὑποκρίνεται ἀμίμητα τὸν Σωσίαν.— Δ. Α. Ζάκνυθον· Εἶναι τώρα περίστασις διὰ τοιαύτας ἐρωτήσεις; Ἄντι νὰ με ἐρωτᾶτε ποῦ εἶναι ὁ καλλίτερος τίτλος, κίλλιον θὰ ἦτο νὰ ἐμανθάνετε ποῦ πωλεῖται ὁ εὐθυνότερος ἄρτος. Ἐν τούτοις σᾶς κίνομεν τὴν χάριν. Τοὺς ἀριθμοῦμεν ὅλους κατὰ σειράν: Αὐτοκράτωρ, βασιλεὺς, δοῦξ, πρίγκιψ, μαρκήσιος, κόμης, ὑποκόμης, βαρῶνος, ἱππότης. Εἰς τὴν Ρωσσίαν, μεταξύ αὐτοκράτορος καὶ δουκὸς ὑπάρχουν οἱ μεγάλοι δοῦκες, καὶ εἰς τὴν Φλωρεντίαν ὁ ἀνώτατος ἄρχον ἀνομάζεται: Ἀρχιδούξ μέγας δοῦξ τῆς Τοσκάνης (*Archiduca granduca di Toscana*).— Mr W. Lorring Tripolitza Write, if you please, where will you take «Ierghénia»?

Οἱ μεταβάλλοντες διαμονὴν συνδρομηταὶ τῆς «Οἰκογενείας», παρακαλοῦνται θερμῶς, νὰ ἀναγγέλλωσι τὴν νέαν των διαμονὴν εἰς τὴν διευθύνσιν τοῦ φύλλου, ὅπως μὴ γίνωνται ἀνωμαλίας περὶ τὴν ἀποστολὴν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ

Οἱ ἀπὸ 1ης προσεχοῦς Ἰουλίου ἐγγραφομένοι νέοι συνδρομηταὶ θὰ λάβωσι δωρεὰν τὸ ὅσον οὕτω ἐκδοθησομένον εἰς κομψώτατον βιβλίον, ρωμαντικώτατον μυθιστόρημα τῆς «Οἰκογενείας», τὸ ἐπιγραφόμενον «Ἐπαγγελίαι», τοῦ γνωστότατου Γάλλου συγγραφέως Jules Case.

Ἐννοεῖται ὅτι πρὸς τοῦτο ἡ προπληρωμὴ εἶναι ἀπαραίτητος.

Τελειόφοιτος τῆς φιλολογίας τυχὼν τοῦ βαθμοῦ ἀρίστα κατὰ τὰς γενικὰς καὶ γραπτὰς διδακτορικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις, ἀρίστην δὲ περὶ τὸ διδασκεῖν πείραν κεκτημένος ζητεῖ παραδόσεις δι' ἅπαντα τὰ μαθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ γυμνασίου, ἐκτὸς τῶν μαθηματικῶν τῶν ἀνωτέρων γυμνασιακῶν τάξεων, ὑπισχνούμενος ἐκ τῶν προτέρων τελείαν πρόδον. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Ἡ Οἰκογένεια τὸν συνιστᾷ θερμῶς.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Νικολάου Σ. Πετροπούλου

Ἐν Ἀθήναις

Ὅδος Γεωργίου Σταύρου ἀρ. 8

(Στενὸν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς)

Ἄντι μετριοτάτης ἀμοιβῆς ὁ συμπαθὴς νέος κ. Ν. Σ. Πετρόπουλος παρέχει εἰς τοὺς ἐμπορευομένους καὶ τοὺς ταξιδιώτας πλείστας εὐκολίας, δι' ἃς καὶ χρῆμα ἀπρητεῖτο πολὺ ἄλλοτε καὶ κόπος περισσώτερος καὶ κίνδυνος ἀπωλείας ἐτι μείζων. Ἄντι ἐλαχίστης προμηθείας ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν οἰουδήποτε ἐμπορεύματος, εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ γνωστοῦ κόσμου.

Ἐποκαταστήματα εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ κέντρα τῆς Ἑλλάδος.

Δέχεσθαι καὶ παραγγελίας δι' οἰονδήποτε εἶδος ἐμπορεύματος, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δραχμ. 6

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ.χρ. 10

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου
Δεπ τ ἄ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩ. ΠΙ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: Ὅδος Δελιγεώργη
Ἀριθ. 36.

ΤΙΜΗ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἄγγελίαι οἰκονομικαὶ καταχωρίζονται πρὸς 5 λεπτὰ δι' ἐκάστην λέξιν.

Ἄγγελίαι πολυτελεῖς, κατ' ἀποκοπὴν.